

УДК 331.445:159.9

Тесленок І. М.¹, Чернишова В.С.²

¹ канд. економ. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ФЕУ-511м НУ «Запорізька політехніка»

РОЗРОБКА ШЛЯХІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ СПІВРОБІТНИКАМ І КОМАНДІ ПІД ЧАС КРИЗИ

Сьогодні українське суспільство знаходиться в емоційно напруженому становищі. Військова агресія з боку Російської Федерації, інформаційна війна, страх та невизначеність майбутнього тиснуть на психологічний комфорт кожної людини. Працівники не в змозі концентруватись на роботі, якщо вони налякані, розгублені, схвильовані. Будь-який страх завжди має в своїй основі негативний прогноз. Для того, щоб побороти страх треба замінити цей прогноз плануванням.

Об'єктом дослідження є процес розробки антикризової комунікації для допомоги співробітникам і команді під час кризи.

Предметом дослідження є засоби психологічного захисту та регуляція поведінки людини під час кризи.

Мета дослідження полягає у визначенні плану антикризової комунікації для допомоги співробітникам і команді під час кризи.

На думку Білоус В.С., під терміном «криза» потрібно розуміти тимчасове призупинення функціонування й розвитку певної системи або її елементів, поглиблення й загострення суперечностей, припинення взаємодії та взаєморозуміння. При цьому кризова ситуація не завжди є руйнуванням наявної системи (хоча часто її руйнує), але вона змушує систему, яка

переживає кризову ситуацію, шукати й реалізовувати шляхи якісного самовдосконалення, виходу на новий рівень організації, функціонування та взаємодії з іншими системами [1, с.135].

Тому, розуміємо, що найефективніша боротьба із кризою – це підготовка до неї шляхом розроблення конкретного плану дій із її подолання, і, тим самим, зменшення її негативних наслідків.

Одним із негативних наслідків є розлад робочої дисципліни та робочого процесу через чутки. Часті повітряні тривоги та постійне читання актуальних новин про бойові дії перетворюють робочий настрій колективу на схвильований, воєнний.

На думку американського соціального психолога Т. Шибутані, основною причиною виникнення чуток є відсутність або недостатність важливої інформації, що призводить до невизначеності, її місце займають чутки [1].

Від місця ділового спілкування керівника залежить якість роботи, емоційний настрій працівників, стабільність кадрового складу, соціально-психологічний клімат в організації, наявність конфліктних ситуацій, встановлення та розвиток ділових контактів, що впливає на економічну ситуацію організації в цілому [2, с. 58]

Саме тому, пропонуємо керівнику розробити план антикризової комунікації для допомоги співробітникам і команді під час кризи:

- проаналізувати потенційні ризики команди;
- створити групу швидкого реагування, яка буде відповідальна за кризові комунікації. Її членами повинні бути люди з різних відділів. Вони мають проводити «п'ятихвилинки» та проговорювати спільний план дії на ближчі дні виходячи з нових обставин;
- обмежити співробітникам моніторинг новин у виділений для цього час та використовувати тільки офіційні джерела інформування;
- запропонувати команді психологічну підтримку штатного спеціаліста;
- розрахувати сценарій витрат від кризи, як фінансових так і психологічних, а також динаміку командної роботи. Спробувати спрогнозувати нову реальність після кризи.

Отже, частіш за все люди намагаються зняти тривогу та закрити питання невизначеності через споживання інформації – постійним відстеженням новин та обговоренням хвилюючих тем, що насправді приводить лише до ще більшого поглинання в бентежні думки. Так як під час кризи інформації стає ще більше, ніж зазвичай, пропонується визначити час виділений на читання новин (тільки з офіційних джерел інформування). А також, обов'язково проводити «летучки» та проговорювати спільні плани найближчим часом. Проявляти лояльність до співробітників і зміцнювати єдність колективу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ясінська Ю. Методи та інструменти захисту репутації підприємства. Галицький економічний вісник, № 2 (49) 2015. URL: <https://galicianvisnyk.tntu.edu.ua/pdf/49/117.pdf>
2. Кузін Ф.А. Культура ділового спілкування. М., 1997. 240 с.